

[Statsministeren.]

gave at prøve på at løse dette vitterligt meget vanskelige problem, prøve på at finde løsninger, som kan være rimelige og retfærdige, og hvorved man kan opnå det, man vil opnå, at man ikke skal belønne folk bare fordi de rent privat til privat forbrug stifter en gæld. Jeg tror ikke, det kan gøres, uden at der er nogle hager eller nogle minusser ved det. Men sådan er det vel med mange ting også i det økonomiske liv. Der er ingen løsninger, der er så patentrigtige, at de kun indeholder alle plusserne. Der vil nok være nogle minusser. Men hovedproblemet: at få lidt bedre styr på lån til privat forbrug, det er i hvert fald et problem, som vi må tage seriøst, og det er det, regeringen gerne vil.

Hr. Guldberg har også været inde på parcelhusproblematikken. Jeg vil allerførst takke hr. Guldberg, fordi hr. Guldberg sagde og åbent erkendte, at når regeringen har overvejet det og måske er kommet til, hvad hr. Guldberg kaldte et negativt resultat, ja, så har regeringen opfyldt sit løfte. Det er jeg helt enig i. Så kommer selvfølgelig spørgsmålet, hvilke resultater vi er kommet til i vore overvejelser, og dér må jeg sige, at vi har i vore overvejelser, da loven blev udformet, og i de overvejelser, der har været siden, hele tiden bygget på, at der gennemsnitligt måtte forventes en stigning på ca. 100 pct. Som hr. Guldberg ved, er det faktiske resultatet blevet, at den gennemsnitlige stigning er 101 pct. Hr. Grünbaum og finansministeriet har altså været helt visionære, når de så præcist har kunnet gætte, hvad resultat ville blive, og derfor vil jeg sige, at jeg kan ikke se, at der er sket ting, der gør det rimeligt, at vi ændrer vor holdning til den lovgivning, som vi fastlagde i midten af juni måned i år.

Der har også været omtalt et par udenrigsproblemer. Hr. Niels Helveg Petersen sagde, at jeg ikke havde omtalt Sovjetunionen i forbindelse med den skærpede holdning over for de borgere i Sovjet, som udtaler sig kritisk. Det er rigtigt. En åbningstale kan jo ikke indeholde alt, og der må naturligvis finde en beskæring sted, men lad mig så gentage ved denne lejlighed, hvad regeringen allerede har givet udtryk for, at vi bestemt ikke alene ikke er tilhængere af, men må tage klar afstand fra, at man i et land, i dette tilfælde Sovjet, anvender sådanne

fremgangsmåder over for folk, som kritiserer systemet. Vi mener ikke, at man i den situation har respekteret FN-pagtens menneskerettigheder. Vi mener, at man har krænket disse frihedsrettigheder. Jeg vil gerne tilføje: vi har glædet os over den afspænding, der er sket i verden, glædet os over den afspænding, der også er sket på europæisk niveau, en afspænding mellem øst og vest, som er meget, meget ønskelig, og som det også er ønskeligt skal fortsætte. Men et led i afspændingsbestrebelsers bør også være, at de enkelte lande sørger for, at deres borgere virkelig har det, vi forstår ved politisk frihed. Det er det, der er grundlaget, det varige grundlag, for, at tingene kan udvikle sig mod en stadig større grad af afspænding.

Hr. Niels Helveg Petersen har også omtalt Chile. Jeg kan kun sige, at det er med stor beklagelse, regeringen har noteret sig, at den verdensdel, der jo kender en hel del til militærdiktatur under forskellige former, nu har fået yderligere et styre, som vi i høj grad må betegne som antidemokratisk. Det er så meget mere kedeligt, som Chile havde en demokratisk tradition, og fordi det virkelig var mit indtryk, at Allende stod for en politik, som sigtede på en mere retfærdig fordeling af goderne, for en social udvikling, for en større grad af medejendomsret og medindflydelse for borgerne i hans land.

Det eksperiment, man var i gang med derovre, blev fulgt med levende interesse verden over. Vi må desværre konstatere, at det er kvalt i vold og blod. Ansvarer herfor er udemokratiske kræfter, ikke mindst kræfter, som er stærkt konservative, og som i sådanne situationer fristes til at bruge magt for at modvirke en udvikling, som er i gang. Vi må altså notere, og med stor beklagelse, at igen en militærjunta har overtaget magten et sted, hvor vi havde håbet på en fredelig og en demokratisk udvikling.

(Kort bemærkning).

Guldberg: Jeg vil gerne takke statsministeren for et kort svar, som jeg synes var klart, men jeg synes, det også er vigtigt, at vi ikke misforstår hinanden, og derfor vil jeg gerne for en sikkerheds skyld sige, at jeg forstår statsministerens svar på den måde: stillet over for resultatet af den 15. alm. vurdering, har statsministeren og regeringen